

Arrest

nr. 133 183 van 13 november 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 14 oktober 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. STAES loco advocaat R. JESPERSEN en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraaks staatsburger van Arabische afkomst. U bent 29 jaar. U bent sjiitisch moslim uit Basra. Op 26 maart 2011 vluchtten u en uw zus (S.J.H.a.N.) (O.V. X; CGVS X) naar familie in Bagdad. Op 20 mei 2011 reisden jullie van daaruit naar Turkije, waarna jullie doorreisden naar België. Jullie kwamen op 31 mei 2011 in België aan. Dezelfde dag nog vroegen jullie asiel aan. Jullie verklaarden dat een zekere (A.A.e.S.), die lid was van het Mehdileger, zijn oog op uw zus had laten vallen en met haar wilde trouwen. Uw familie ging hiermee niet akkoord, waarop deze (A.A.e.S.) uw familie bedreigde. Op 11 maart 2011 kregen jullie een dreigbrief toegestuurd. Op 25 maart 2011

werd uw broer (N.) ontvoerd, wat de aanleiding was voor jullie vlucht. Later werd uw broer vermoord teruggevonden. Daardoor kreeg u ook problemen met de schoonvader van uw broer, omdat die u en uw zus verantwoordelijk acht voor het feit dat zijn dochter nu weduwe is.

Op 10 januari 2014 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De door u en uw zus ingeroepen vervolgingsfeiten waren immers niet geloofwaardig. De veiligheidssituatie in uw regio van herkomst noopte niet tot het toekennen van subsidiaire bescherming zoals in bedoeld in art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigde op 3 juli 2014 de beslissing en de redenering van het CGVS.

Zonder te zijn teruggekeerd naar uw herkomstland dienden u en uw zus op 17 juli 2014 allebei een nieuwe asielaanvraag in. U verklaart dat de problemen die u in uw eerste asielaanvraag aanhaalde nog steeds aanslepen. Zo zouden (A.A.e.S.) en zijn kompanen getracht hebben uw neef te ontvoeren. Ook vreest u de algemene veiligheidssituatie in Irak. Uw zus vreest nog dat u gemobiliseerd zal worden om tegen de soennieten te vechten.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een gehomologeerde kopie neer van het proces-verbaal dat is opgesteld naar aanleiding van de poging tot ontvoering van uw neef, afgegeven op 2 juni 2014, de enveloppe van DHL waarin u dit document zou ontvangen hebben, en afdrukken van internetartikels over de veiligheidssituatie in Irak. Uw zus legt een kleurenkopie neer van hetzelfde proces-verbaal.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Met betrekking tot de bijkomende verklaringen die u aflegt, over de poging van (A.A.e.S.) en zijn kompanen om uw neef te ontvoeren, kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag hebt uiteengezet, namelijk de bewering dat u belaagd wordt door (A.A.e.S.) en zijn trawanten omdat uw familie weigerde uw zus met hem te laten trouwen. Er moet worden beklemtoond dat deze vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

Wat betreft de opmerking van uw zus dat ze vreest dat u, als sjiitisch burger, gemobiliseerd zal worden voor de strijd tegen de soennieten, moet gesteld worden dat uit de internetartikelen die u zelf neerlegt blijkt dat de sjiieten die hun spierballen tonen aan de soennieten dit vrijwillig doen en dat er dus geen sprake is van een gedwongen rekrutering. In die zin kan uit deze bewering van uw zus geen vrees in uwen hoofde afgeleid worden.

De gehomologeerde kopie van het proces-verbaal dat u neerlegt, en waarvan uw zus een kopie neerlegt, verandert niets aan deze vaststellingen. Immers, dit document is onvoldoende bewijskrachtig om op te wegen tegen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van jullie verklaringen. Uit de aan uw dossier toegevoegde informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat zowat alle documenten in Irak gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan deze documenten. Het gewicht dat aan deze bewijsstukken wordt toegekend moet worden gezien in samenhang met de zeer lage geloofwaardigheid van de verklaringen. De enveloppe van DHL kan enkel uw verklaring dat u post hebt ontvangen uit Irak ondersteunen, maar geeft geen informatie over de aard van de documenten die erin verstuurd werden, noch over de authenticiteit ervan.

Wat betreft de overige internetartikelen die u neerlegt, over de algemene veiligheidssituatie in Irak, moet gesteld worden dat het CGVS de veiligheidssituatie in Irak situatie nauwgezet opvolgt. De inhoud van de door u neergelegde artikelen wordt door het CGVS niet betwist. Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker immers ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land

van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. De militaire successen die de organisatie boekte, herschiepen de Centraal-Iraakse provincies Nineveh, Salah-Din, Diyala en Anbar tot oorlogsgebied, waarbij militanten van IS/ISIL/ISIS, strijders van stammenmilities, militairen van het Iraakse leger, peshmerga's en leden van sjiitische milities elkaar bekampen om de controle van het grondgebied. Ook in het westen van de provincie Kirkuk en in het noorden van de provincie Babil speelt zich een gelijkaardige strijd af. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat de overwegend sjiitische Zuid-Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi-Qar, Missan en al-Muthanna gespaard bleven van directe confrontaties tussen het Iraakse leger en IS/ISIL/ISIS. Het geweld in deze regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Basra te worden beoordeeld. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS/ISIL/ISIS haar terreurcampagne tegen sjiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS/ISIL/ISIS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger bleven uit. Wel deden zich enkele kleinschalige aanslagen voor in de stad Basra, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Kerbala een beperkt aantal aanslagen op sjiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in Kerbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Aanslagen in de provincie Kerbala zijn uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS/ISIL/ISIS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige, terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriya (Thi-Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop het CGVS zich beroept is toegevoegd aan uw administratief dossier.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de schending van artikel 57/6/2, eerste lid, artikel 48/3 en artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), van de motiveringsplicht zoals bedoeld in artikel 57/6, 57/6/2, eerste lid en 62 van de vreemdelingenwet, van artikel 1, A en 33 van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen en van het recht van verdediging.

In een eerste onderdeel betoogt hij dat er nieuwe elementen voorhanden zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor artikel 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker wijst op het proces-verbaal van 2 juni 2014. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) toont niet aan dat dit op corrupte wijze werd bekomen en het document vertoont geen inhoudelijke of vormelijke gebreken. De authenticiteit werd niet onderzocht. De bemerking dat de bewijswaarde van Iraakse documenten relatief is omdat deze in en buiten Irak gemakkelijk illegaal kunnen worden verkregen ontslaat het CGVS niet van de plicht tot onderzoek. Dergelijke algemene beweringen schenden het recht van verdediging en de motiveringsplicht. Daarenboven heeft het proces-verbaal betrekking op elementen die de essentie van de eerdere weigeringsbeslissing uitmaakten. De bewijskracht van het proces-verbaal kan moeilijk worden ontkend.

In een tweede onderdeel stelt verzoeker dat de motiveringsplicht is geschonden bij een terugkeerbesluit. Hij verwijst naar de inhoud van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet en artikel 33 van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen en benadrukt dat het CGVS de redenen moet geven waarom er geen sprake kan zijn van een direct of indirect refoulement. Verzoeker stelt dat uit de beslissing geen aparte beoordeling blijkt en dat verweerder aangeeft dat de vraag of er sprake kan zijn van refoulement reeds is beantwoord in de eerste asielaanvraag.

In een derde onderdeel voert verzoeker de schending van het non-refoulementprincipe aan en wijst hij op de preciaire veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst. Verzoeker verwijst naar een artikel uit *De Standaard* omtrent de sjjiitische machtsontplooiing sedert de zomer van 2014, betoogt dat Irak een

nieuw Syrië dreigt te worden en stelt dat een langdurige burgeroorlog absoluut denkbaar is. De oproep om IS een halt toe te roepen geschiedde door de leider van het Mehdi-leger en dit is de militie waarmee verzoeker problemen kent. Het non-refoulementprincipe is geschonden doordat de situatie in Irak niet op correcte wijze werd beoordeeld.

2.1.2. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, van de zorgvuldigheidsplicht en van artikel 48/3, 48/4, 57/6, 57/6/2, eerste lid en 62 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker gaat in een eerste onderdeel van het middel in op de weigeringsmotieven die ten grondslag lagen van de weigering van zijn eerdere asielaanvraag, tracht voor deze motieven een verklaring te bieden en wijst erop dat hij last heeft van epilepsie. Hij legt ter staving twee attesten neer en haalt algemene informatie aan en betoogt dat hieruit blijkt dat de bijwerkingen van anti-epileptica de tijdens de eerste asielaanvraag vastgestelde discrepanties kunnen verklaren.

In een tweede onderdeel voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing is gestoeld op gedateerde gegevens omtrent zijn regio van herkomst. Hij stelt dat de informatie waarop het CGVS zich baseert dateert van september 2013 en bijgevolg niet meer actueel is. Verzoeker verwijst in deze naar Franstalige rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Verzoeker haalt voorts een aantal internetartikels uit 2013 aan en verwijst naar informatie omtrent sektarisch geweld in Basra. Verzoeker betoogt dat in recentere informatie van het CGVS, waarnaar niet verwezen wordt in de bestreden beslissing, wordt gesteld dat er in Zuid-Irak geen open gevechten plaatsvinden tussen het leger en IS doch wel kleinschalige terreuraanslagen plaatsvinden. Hoewel de meerderheid van de slachtoffers zich bevinden in Centraal-Irak, zijn ook de gevolgen voor Zuid-Irak relevant. Verzoeker verwijst naar het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken waaruit blijkt dat Basra onstabiel gebied is. Verder wijst hij naar persartikels waaruit blijkt dat de sjiïeten in de zomer van 2014 op straat kwamen uit protest tegen IS en dat de sjiïeten werden opgeroepen om de wapens op te nemen tegen IS. Cruciaal is dat deze oproep gebeurde door de leider van het Mehdi-leger, waarmee verzoeker in onvrede leeft.

Verzoeker wil en kan niet terug naar zijn land van herkomst daar burgers er gerekruteerd worden om de strijd met IS en de soennieten aan te gaan. Hij wil niet gemobiliseerd worden om te vechten en wil geen deel uitmaken van de militie die verantwoordelijk is voor de dood van zijn broer.

Het CGVS heeft volgens verzoeker aldus de zorgvuldigheidsplicht geschonden. De stijging van het sektarisch geweld in Zuid-Irak, zoals deze door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) in juni 2014 werd vastgesteld, wordt nergens vermeld. Verzoeker wijst er nog op dat de Zwitserse asielinstanties, blijkens een arrest van de RvV, subsidiaire bescherming toekennen aan inwoners van Zuid-Irak.

2.1.3. Verzoeker voegt ter staving de volgende stukken bij het verzoekschrift: een kopie en een vertaling van het proces-verbaal van 2 juni 2014 (bijlage 2) en twee medische attesten (bijlagen 3-4).

2.2.1. De door verzoeker aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2. De procedure voor de commissaris-generaal is geen jurisdictionele procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet. Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat en verzoeker toont niet aan hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft.

2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 57/6/2, eerste lid en artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.4. Vooreerst benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een meervoudige asielaanvraag niet in overweging te nemen indien door de asielzoeker geen nieuwe elementen worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2.2.5. Uit de stukken van het administratief dossier en de in de bestreden beslissing aangehaalde verklaringen blijkt dat verzoeker in het kader van onderhavige asielaanvraag zich baseert en verder bouwt op het asielrelaas dat hij uiteenzette in zijn eerdere asielaanvraag. Bij arrest nr. 126 624 van 3 juli 2014 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd ten aanzien van dit asielrelaas echter reeds geoordeeld dat hieraan geen geloof kan worden gehecht, en dit om volgende redenen:

“Waar verzoeker aanvoert dat zijn zus iets anders verstaat onder “officieel” dan hij, dient opgemerkt dat verzoeker helemaal niet verduidelijkt wat zijn zus er dan onder zou verstaan, in welke zin dit anders zou zijn dat hetgeen hij eronder verstaat of op welke manier dit een verklaring zou kunnen zijn voor de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker verklaarde dat het tweede huwelijksaanzoek op voorhand afgesproken was en dat zijn zus verklaarde dat dit onaangekondigd was. Dit klemmt des te meer daar verzoeker vervolgt met de stelling dat het huwelijksaanzoek zijn zus niet zoveel interesseerde. Gelet op de cruciale rol die beide huwelijksaanzoeken vanwege (A.A.E.S.) ten aanzien van zijn zus spelen in het asielrelaas van zowel verzoeker als zijn zus, is het geheel niet aannemelijk dat één of beide van deze huwelijksaanzoeken zijn zus dermate weinig zou(den) interesseren dat zij er zich niet veel meer van herinnert. Dit getuigt van een gebrek aan interesse die de ernst en de geloofwaardigheid van hun asielrelaas ondermijnen.

Voor het overige komt verzoeker niet verder dan het meermaals herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Verzoeker geeft deze motieven tot weigering van de vluchtelingenstatus in onderhavig verzoekschrift op correcte wijze weer: “Verzoeker en zijn zus zouden tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd in verband met de uiterlijke kenmerken en de functie van [A.A.E.S.]. Ze zouden geen gedetailleerde verklaring hebben kunnen afleggen over zijn activiteiten. Het feit dat de zus van verzoeker verwijst naar het lidmaatschap van [A.A.E.S.] bij het Mehdi-leger zou verbazingwekkend zijn. Verder zouden verzoeker en zijn zus geen gelijklopende verklaringen hebben afgelegd over de aanwezigen bij en het verloop van de huwelijksaanzoeken. Verwerende partij stelt dat de broer van verzoekster geen voorzorgsmaatregelen heeft genomen wetende dat [A.A.E.S.] een lid van Jeish el Mehdi was. Verwerende partij stelt dat het feit dat [A.A.E.S.] na de ontvoering van [N.] geen contact nam met verzoeker en zijn zus om na te gaan of zijn drukingsmiddel effect had, niet overtuigend en logisch is. Het zou niet logisch zijn dat verzoeker op de dag van de ontvoering van zijn broer [N.] zou klacht zijn gaan neerleggen bij de politie. Dit zou niet logisch zijn gezien er gelijkgezinden van [A.A.E.S.] werkzaam waren in het politiekantoor. Ook zou het opmerkelijk zijn dat de zoektocht naar [N.] bijzonder weinig gegrond zou zijn gebeurd. Zelf zouden verzoeker en zijn zus niets hebben ondernomen om hun broer te helpen. Verzoeker en zijn zus zouden geen aanwijzingen verschaffen dat ze nog steeds door Jeish el Mehdi gezocht werden. Verzoeker en zijn zus zouden geen bedreigingen hebben ontvangen of persoonlijk iets hebben vernomen naast de dreigbrief.” Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.”

In zoverre verzoeker in het onderhavige verzoekschrift tracht de tijdens zijn eerdere asielaanvraag gedane vaststellingen te ontcrachten, ingaat op de weigeringsmotieven die ten grondslag lagen van de weigering van zijn eerdere asielaanvraag en voor deze weigeringsmotieven een verklaring tracht te bieden, hierbij onder meer verwijzende naar zijn epilepsie en naar mogelijke bijwerkingen van epileptica, dient te worden opgemerkt dat zijn betoog niet dienstig is. Eens de Raad een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht immers uitgeput. Bij een beoordeling van een latere asielaanvraag mag hij derhalve niet opnieuw uitspraak doen over de eerdere asielaanvraag. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met de elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd. De Raad kan zich dus op geheel het administratief dossier steunen en bijvoorbeeld ook een vergelijking maken tussen verklaringen die in de opeenvolgende asielprocedures zijn afgelegd (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704).

2.2.6. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

Verzoeker beroept zich in het kader van onderhavige asielaanvraag blijkens de stukken van het dossier, de in de bestreden beslissing aangehaalde verklaringen en het onderhavige verzoekschrift op de volgende nieuwe elementen: bijkomende verklaringen inzake gebeurtenissen die voortvloeien uit het asielrelaas dat hij uiteenzette tijdens zijn eerdere asielaanvraag, de vrees om gerekruteerd te worden om te strijden tegen IS en de soennieten, een proces-verbaal van 2 juni 2014, een enveloppe van DHL en informatie inzake de algemene veiligheidssituatie in zijn land en regio van herkomst.

Ten aanzien van de bijkomende verklaringen die verzoeker aflegde en die een loutere voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, wordt in de bestreden beslissing, mede gelet op het voorgaande, met recht gemotiveerd:

“Met betrekking tot de bijkomende verklaringen die u aflegt, over de poging van (A.A.e.S.) en zijn kompanen om uw neef te ontvoeren, kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag hebt uiteengezet, namelijk de bewering dat u belaagd wordt door (A.A.e.S.) en zijn trawanten omdat uw familie weigerde uw zus met hem te laten trouwen. Er moet worden bevestigd dat deze vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.”

Wat betreft de geuite vrees om te worden gerekruteerd om te strijden tegen IS en de soennieten, beperkt verzoeker zich tot het louter poneren dat hij deze vrees koestert. Hij laat de bestreden beslissing echter geheel ongemoeid waar inzake deze vrees wordt gemotiveerd:

"Wat betreft de opmerking van uw zus dat ze vreest dat u, als sjiitisch burger, gemobiliseerd zal worden voor de strijd tegen de soennieten, moet gesteld worden dat uit de internetartikelen die u zelf neerlegt blijkt dat de sjiieten die hun spierballen tonen aan de soennieten dit vrijwillig doen en dat er dus geen sprake is van een gedwongen rekrutering. In die zin kan uit deze bewering van uw zus geen vrees in uwen hoofde afgeleid worden."

Deze motivering vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar zij niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

Verzoeker beperkt zich in deze bovendien tot een verwijzing naar elementen die louter algemeen van aard zijn en toont, mede gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas, *in concreto* geheel niet aan dat of onder welke omstandigheden hij zou dreigen te worden geconfronteerd met een gedwongen rekrutering.

Waar verzoeker verwijst naar het neergelegde proces-verbaal van 2 juni 2014 (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 2; administratief dossier, stuk 5: documenten), kan vooreerst worden opgemerkt dat geenszins moet worden aangetoond dat dit document niet-authentiek zou zijn doch dat hieraan ook omwille van andere redenen bewijswaarde kan worden ontzegd. *In casu* wordt omtrent het proces-verbaal in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd:

"De gehomologeerde kopie van het proces-verbaal dat u neerlegt, en waarvan uw zus een kopie neerlegt, verandert niets aan deze vaststellingen. Immers, dit document is onvoldoende bewijskrachtig om op te wegen tegen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van jullie verklaringen. Uit de aan uw dossier toegevoegde informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat zowat alle documenten in Irak gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan deze documenten. Het gewicht dat aan deze bewijsstukken wordt toegekend moet worden gezien in samenhang met de zeer lage geloofwaardigheid van de verklaringen."

Bijkomend kan ten aanzien van dit stuk nog worden opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat dit, hoewel het zou uitgaan van de Iraakse autoriteiten, geen officiële hoofding of opmaak bevat en louter handgeschreven is. Hoe dan ook blijkt uit de neergelegde vertaling van de inhoud van dit document dat het is opgesteld louter op basis van de verklaringen van een familielid van verzoeker. Aldus kan hieraan geen objectieve bewijswaarde worden gehecht en kan het hoogstens een bewijs vormen voor het feit dat een familielid van verzoeker een verklaring is gaan afleggen.

Ten aanzien van de neergelegde enveloppe van DHL (administratief dossier, stuk 5: documenten) wordt in de bestreden beslissing terecht vastgesteld:

"De enveloppe van DHL kan enkel uw verklaring dat u post hebt ontvangen uit Irak ondersteunen, maar geeft geen informatie over de aard van de documenten die erin verstuurd werden, noch over de authenticiteit ervan."

Verzoeker verwijst daarnaast nog naar de algemene veiligheidssituatie in zijn land en regio van herkomst. In zoverre hij in zijn betoog dienaangaande beweert dat het CGVS zich baseert op gedateerde informatie van september 2013 en dat het CGVS nergens melding maakt van de stijging van het geweld die zich sedertdien voordeed in Irak, dient vooreerst te vastgesteld dat dit betoog kennelijk feitelijke grondslag mist en een loutere en flagrante miskenning vormt van de inhoud van de bestreden beslissing. In deze beslissing wordt op grond van de informatie in het administratief dossier, die dateert van 25 juli 2014, met recht gemotiveerd:

"Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal- Irak. De militaire successen die de organisatie boekte, herschiepen de Centraal-Iraakse provincies Nineveh, Salah- al Din, Diyala en Anbar tot oorlogsgebied, waarbij militanten van IS/ISIL/ISIS, strijders van stammenmilities, militairen van het Iraakse leger, peshmerga's en leden van sjiitische milities elkaar bekampen om de controle van het grondgebied. Ook in het westen van de provincie Kirkuk en in het noorden van de provincie Babil speelt zich een gelijkaardige strijd af. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat de overwegend sjiitische Zuid- Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi-Qar, Missan en al-Muthanna gespaard bleven van directe confrontaties tussen het Iraakse leger en IS/ISIL/ISIS. Het geweld in deze regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen."

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening

te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Basra te worden beoordeeld. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS/ISIL/ISIS haar terreurcampagne tegen sjiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS/ISIL/ISIS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger bleven uit. Wel deden zich enkele kleinschalige aanslagen voor in de stad Basra, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Kerbala een beperkt aantal aanslagen op sjiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in Kerbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Aanslagen in de provincie Kerbala zijn uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS/ISIL/ISIS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige, terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriya (Thi-Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop het CGVS zich beroept is toegevoegd aan uw administratief dossier."

De door verzoeker neergelegde en aangehaalde persartikels en informatie (rechtsplegingsdossier, stuk 1; administratief dossier, stuk 5: documenten) zijn niet van die aard dat zij afbreuk doen aan de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in zijn land en regio van herkomst. Dat zich sporadisch nog geweld en incidenten voordoen in het Zuiden van Irak wordt door het CGVS immers niet betwist en de hoger geschetste situatie en het hoger beschreven geweldspatroon worden in de door verzoeker aangebrachte informatie bevestigd. Uit het loutere feit dat de Zwitserse asielinstanties subsidiaire bescherming zouden verlenen aan inwoners van Zuid-Irak, kan niet worden afgeleid dat de situatie aldaar zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker geen nieuwe elementen heeft aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2.7. Waar verzoeker nog stelt dat uit de bestreden beslissing geen beoordeling blijkt van een direct of indirect refoulement en beweert dat verweerder slechts aangeeft dat de vraag of hiervan sprake kan zijn reeds zou zijn beantwoord in de eerste asielaanvraag, dient te worden opgemerkt dat dit betoog feitelijke grondslag mist en een loutere miskenning vormt van de inhoud van de bestreden beslissing. In deze beslissing wordt immers gemotiveerd:

"Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van

vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.”

Verzoeker laat de voormelde motivering volledig ongemoeid. Zij is pertinent en terecht en blijft, daar zij niet dienstig wordt aangevochten, onverminderd gehandhaafd.

2.2.8. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend veertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. VAN ISACKER